

Colectivul *Collectif*
Scriișoara

Ușurătatea insuportabilă a post-ființei

L'insoutenable légèreté du post-être

Culegere de texte a **5** autori/autoare
Recueil de textes de **5** auteur-trices

Alexandra Mira Mircov – Bogdan Imre – Carla Preda
Florence Murlon – Ruxandra Daniela Pervulovici

Colectivul *Collectif*
Scrișoara

Ușurătatea insuportabilă a post-ființei

L'insoutenable légèreté du post-être

Culegere de texte a 5 autori/autoare

Recueil de textes de 5 auteur-trice-s

Alexandra Mira Mircov
Bogdan Imre
Carla Preda

Florence Murlon
Ruxandra Daniela Pervulovici

Drepturi de utilizare:

Ușurătatea insuportabilă a post-ființei a Colectivului Scriișoara este produsă de ScriptaLinea aisbl și pusă la dispoziție sub licența *Creative Commons*:

Atribuire – Necomercial – Fără Modificări

[text complet disponibil aici: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/ro/>]

ScriptaLinea, 2020.

N° asociație BE 0503.900.845 RPM Bruxelles

Editoare responsabilă: Isabelle De Vriendt

Sediu social: Avenue de Monte-Carlo 56 – 1190 Bruxelles (Belgia)

www.scriptalinea.org

Dacă sunteți interesat/interesată să faceți parte dintr-un colectiv de scriere creativă, contactați-ne via www.scriptalinea.org.

Droits d'utilisation :

L'insoutenable légèreté du post-être du Collectif Scriișoara est produit par ScriptaLinea aisbl et mis à disposition selon les termes de la licence *Creative Commons* :

Attribution – Pas d'utilisation commerciale – Pas de modification

[texte complet sur : <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.0/be/>]

ScriptaLinea, 2020.

N° d'entreprise BE 0503.900.845 RPM Bruxelles

Éditrice responsable : Isabelle De Vriendt

Siège social : Avenue de Monte-Carlo 56 – 1190 Bruxelles (Belgique)

www.scriptalinea.org

Si vous souhaitez rejoindre un collectif d'écrivains, contactez-nous via www.scriptalinea.org.

Câteva cuvinte despre ScriptaLinea

Culegerea de texte *Ușurătatea insuportabilă a post-ființei* a fost realizată de către Colectivul Scriișoara în cadrul asociației internaționale non-profit ScriptaLinea – în franceză „Collectifs d’écrits”.

ScriptaLinea se vrea o rețea, un sprijin și o portavoce pentru toate inițiativele colective de scriere creativă cu un scop socio-artistic atât în Belgia unde își are sediul, cât și în restul lumii. Aceste inițiative se regăsesc în diverse limbi: limba franceză (Collectifs d’écrits), portugheză (Coletivos de escrita), spaniolă (Colectivos de escritos), olandeză (Schrijverscollectieven), engleză (Writing Collectives), română (Colectiv de scriere creativă).

Fiecare colectiv de scriere creativă adună un grup de scriitori/scriitoare (cunoscuți sau nu) care doresc să reflecteze împreună asupra lumii din jurul lor. Acest grup alege o temă de societate pe care fiecare participant/participantă o ilustrează cu unul sau mai multe texte literare, care sunt regrupate într-o publicație colectivă și care reprezintă un instrument de sensibilizare și de mobilizare cetățenească și chiar politică (în sensul larg al termenului) despre tema abordată de colectiv. Odată ce acest obiectiv e atins, colectivul de scriere poate să gazduiască noi participanți/participante și să înceapă un nou proiect de scriere.

Colectivele de scriere sunt nomade și se întâlnesc în spații (semi-) publice: un centru cultural, o asociație, o bibliotecă, etc. Într-adevăr, este vorba, pentru colectivul de scriere și cititorii ei, de a lărgi orizonturi și, în general, de a consolida structura socioculturală a unei regiuni sau a unui cartier, într-o logică non-comercială.

Quelques mots sur ScriptaLinea

Le recueil de textes *L’insoutenable légèreté du post-être* a été réalisé par le Collectif Scriișoara dans le cadre de l’aisbl (association internationale sans but lucratif) ScriptaLinea – en français « Collectifs d’écrits ».

ScriptaLinea se veut un réseau, un soutien et un porte-voix pour toutes les initiatives collectives d’écriture à but socio-artistique, en Belgique et dans le monde. Ces initiatives peuvent se décliner dans différentes expressions linguistiques : français (Collectifs d’écrits), portugais (Coletivos de escrita), espagnol (Colectivos de escritos), néerlandais (Schrijverscollectieven), anglais (Writing Collectives), roumain (Colectiv de scriere creativă)...

Chaque collectif d’écrits rassemble un groupe d’écrivain·e·s (reconnu·e·s ou non) désireux·euses de réfléchir ensemble sur le monde qui les entoure. Ce groupe choisit un thème de société que chacun·e éclaire d’un ou plusieurs texte(s) littéraire(s), pour aboutir à une publication collective, outil de sensibilisation et d’interpellation citoyenne et même politique (au sens large du terme) sur la question traitée par le collectif d’écrits. Une fois l’objectif atteint, le collectif d’écrits peut accueillir de nouveaux et nouvelles participant·e·s et démarrer un nouveau projet d’écriture.

Les collectifs d’écrits sont nomades et se réunissent dans des espaces (semi-)publics : centre culturel, association, bibliothèque... Il s’agit en effet, pour le collectif d’écrits et ses lecteur·trice·s, d’élargir les horizons et, globalement, de renforcer le tissu socioculturel d’une région ou d’un quartier, dans une logique non marchande.

Colectivele de scriere se vor accesibile celor care vor să-și stimuleze și să-și dezvolte scrisul printr-un proiect colectiv și cetățenesc, într-un spirit de voluntariat și de ajutor reciproc. Fiecare scriitor/scriitoare este recunoscut/recunoscută ca expert/expertă, prin textele și lectura fiecăruia/fiecareia, și, deschis/deschisă la expertize multiple și diverse, are o relație de la egal la egal cu fiecare membru/membră al/a colectivului de scriere.

În fiecare an, colectivele de scriere se întâlnesc pentru a-și descoperi specificitățile și a recunoaște în celelalte parcursuri de scriere o abordare asemănătoare. Acest demers, implementat la nivel local, are ca scop consolidarea relațiilor între oameni, asociații cu scop social și organizații culturale și artistice, într-o perspectivă cetățenească care promovează conceptul de „vivre ensemble” și creația literară.

Isabelle De Vriendt

Coordonatoare

Asociația internațională non-profit ScriptaLinea

The logo for ScriptaLinea AISBL features the word "ScriptaLinea" in a flowing, cursive script. Below the main text, the acronym "AISBL" is written in a smaller, simpler font.

Les collectifs d'écrits se veulent accessibles à ceux et à celles qui veulent stimuler et développer leur plume au travers d'un projet collectif et citoyen, dans un esprit de volontariat et d'entraide. Chaque écrivain·e y est reconnu·e comme expert·e, à partir de son écriture et de sa lecture, et, ouvert·e aux expertises multiples et diverses, s'inscrit dans une relation d'égal·e à égal·e avec les autres membres du collectif d'écrits.

Chaque année, les collectifs d'écrits se rencontrent pour découvrir leurs spécificités et reconnaître dans les autres parcours d'écriture une approche similaire. Cette démarche, développée au niveau local, vise donc à renforcer les liens entre individus, associations à but social et organismes culturels et artistiques, dans une perspective citoyenne qui favorise le vivre-ensemble et la création littéraire.

Isabelle De Vriendt

Coordinatrice de l'AISBL ScriptaLinea

The logo for ScriptaLinea AISBL features the word "ScriptaLinea" in a flowing, cursive script. Below the main text, the acronym "AISBL" is written in a smaller, simpler font.

Câteva cuvinte despre Colectivul Scriișoara

Deși venim de pe drumuri diferite ale vieții, s-a potrivit să trecem cu toții prin aceeași intersecție. O fi fost soarta, o fi fost norocul, nu știm... Cert e că ne-am întâlnit și, în ciuda diferențelor de vârstă, de ocupație, de gen, etc., ne-am așezat cu toții la aceeași masă.

Și mai e un lucru care e cert: textele care au luat naștere în urma jucăușelor exerciții de scriere, ale discuțiilor sau ale momentelor de liniște, ne reprezintă atât pe noi cât și crezurile și convingerile noastre. Nu știm cum e pentru alții, dar pentru noi, deși poate suna a clișeu, partea cea mai frumoasă din toată această aventură, nu sunt textele propriu-zise cât clipele petrecute împreună, nu e destinația în sine cât călătoria.

Textele adunate în această culegere sunt menite să vă ofere o călătorie similară, prin intermediul căreia ați putea și dumneavoastră, cititorii, să petreceți câteva clipe cu acele aspecte personale pe care fiecare dintre noi a vrut să le împărtășească.

**Alexandra Mira Mircov, Bogdan Imre, Carla Preda,
Florence Mourlon, Ruxandra Daniela Pervulovici**

Membrii Colectivului Scriișoara

Collectifs d'écrits

Quelques mots sur le Colectif Scriișoara

Bien que nous venions de chemins de vie différents, nous nous sommes tou·te·s retrouvé·e·s à la même intersection. Était-ce le destin, était-ce la chance, nous l'ignorons... Ce qui est sûr, c'est que nous nous sommes rencontré·e·s et que, en dépit de nos différences d'âge, d'activité, de genre, etc., nous nous sommes tou·te·s assis·e·s à la même table.

Il y a encore une chose qui est sûre : les textes qui sont nés à la suite de jeux d'écriture, de dialogues ou de moments de calme nous représentent tout autant que nos croyances et nos convictions. Nous ne savons pas ce qu'il en est pour les autres, mais pour nous, même si cela sonne comme un cliché, la plus belle partie de toute cette aventure, ce ne sont pas les textes proprement dits mais les moments passés ensemble, ce n'est pas la destination en soi mais le voyage.

Les textes rassemblés dans ce recueil sont destinés à vous offrir un voyage similaire, par lequel vous pourrez vous aussi, lecteur·trice·s, passer quelques moments avec ces morceaux de soi que chacun·e d'entre nous a voulu partager.

**Alexandra Mira Mircov, Bogdan Imre, Carla Preda,
Florence Mourlon, Ruxandra Daniela Pervulovici**

Membres du Colectif Scriișoara

Collectifs d'écrits

Cuprins

Editorial	14
<i>Claunul</i> Alexandra Mira Mircov	18
<i>Greierul și furnica</i> Florence Murlon	20
<i>Câmpia (de) rasă</i> Bogdan Imre	22
<i>O altfel de salată</i> Carla Preda	26
<i>Limbaj de lemn</i> Alexandra Mira Mircov și Bogdan Imre	30
<i>O pasare călătoare</i> Alexandra Mira Mircov	36
<i>Porumbelul</i> Alexandra Mira Mircov	38
<i>Nevăstuica într-un pod</i> Florence Murlon	40
<i>Gri</i> Ruxandra Daniela Pervulovici	44
<i>Călătoria a început</i> Ruxandra Daniela Pervulovici	48
<i>Prietenia</i> Ruxandra Daniela Pervulovici	52
<i>Orașul</i> Ruxandra Daniela Pervulovici	56
<i>Broasca ce vrea să fie la fel de grasă ca vaca</i> Florence Murlon	60
<i>Gare du Nord</i> Alexandra Mira Mircov	64
<i>Mulțumitoare</i> Carla Preda	68
Scriitorii	70
Locurile care au găzduit Colectivul	76
Colectivul Scriișoara mulțumește	80
ScriptaLinea mulțumește	82

Table des matières

Éditorial	15
<i>Le clown</i> Alexandra Mira Mircov	19
<i>La cigale et la fourmi</i> Florence Murlon	21
<i>Champ rasé</i> Bogdan Imre	24
<i>Une autre sorte de salade</i> Carla Preda	27
<i>Langue de bois</i> Alexandra Mira Mircov et Bogdan Imre	31
<i>Un oiseau migrateur</i> Alexandra Mira Mircov	37
<i>La colombe</i> Alexandra Mira Mircov	39
<i>La Belette entrée dans un grenier</i> Florence Murlon	43
<i>Gris</i> Ruxandra Daniela Pervulovici	47
<i>Le voyage a commencé</i> Ruxandra Daniela Pervulovici	51
<i>L'amitié</i> Ruxandra Daniela Pervulovici	55
<i>La ville</i> Ruxandra Daniela Pervulovici	59
<i>La grenouille qui veut se faire aussi grosse que la vache</i> Florence Murlon	63
<i>Gare du Nord</i> Alexandra Mira Mircov	65
<i>Reconnaisante</i> Carla Preda	69
Les écrivant·e·s	73
Les lieux qui ont accueilli le Colectif	77
Le Colectif Scriișoara remercie	81
ScriptaLinea remercie	83

Editorial

A veți în fața dumneavoastră rezultatul unui parcurs inedit al unui grup de oameni care nu se cunoșteau atunci când au început să scrie. Cei care făcuseră parte dintr-un alt colectiv de scriere îi cunoșteau parcursul iar cele care s-au implicat pentru prima dată s-au lansat în necunoscut cu un curaj și o încredere orbească în ceilalți.

Ușurătatea insuportabilă a post-ființei nu face altceva decât să reflecte diversitatea, culoarea, bucuria și tristețea grupului nostru, iar acest lucru poate fi remarcat în abordarea sa personală și non-lineară. În timp ce unele texte au un caracter educațional, împingându-ne să redescoperim înțelepciunea naturii, altele au un puternic iz de ironie sau chiar de mustrare. Unele texte se bazează pe ideea că așa cum învățăm copiii să ne ajute la treburile casei, este la fel de important ca ei să descopere de mici că există o lume mai mare dincolo de pereți care, la fel, trebuie îngrijită și prețuită. Nu lipsesc nici textele inspirate de imagini promovate în mass și social media și care pun sub semnul întrebării unele practici sau direcția în care ne îndreptăm cu toții.

Prin tematica aleasă – ecologie, revenirea la natură – prin proză sau poezie, considerăm că ființa umană nu e centrul pământului, nu e încununarea creației și nu are drepturi și puteri depline asupra pământului și a lumii. Nu! Omul e și el un element, un punct, ca și toate celelalte elemente, puncte ale creației, ale lumii : flori, copaci, fructe, porumbei, licurici, furnici, broscuțe, urși, roboței, apă, aer, foc, pământ. Fiecare cu culoarea lui, cu sufletul lui, cu importanța lui existențială, fără ca noi să avem dreptul de a instaura o ierarhie pretins obiectivă între elementele lumii în care noi să ne plasăm cu impertinență în vârful piramidei.

Éditorial

Vous avez devant vous le résultat d'un parcours unique d'un groupe de personnes qui ne se connaissaient pas quand elles ont commencé à écrire. Celles qui avaient fait partie d'un autre collectif connaissaient le parcours d'un collectif d'écrits et celles qui se sont impliquées pour la première fois se sont lancées dans l'inconnu avec courage et une confiance aveugle dans les autres.

L'insoutenable légèreté du post-être ne fait que refléter la diversité, la couleur, la joie et la tristesse de notre groupe, et cela se voit dans son approche personnelle et non linéaire. Alors que certains textes ont un caractère pédagogique, nous incitant à redécouvrir la sagesse de la nature, d'autres dégagent un fort parfum d'ironie ou même de reproche. Certains textes se fondent sur l'idée que, de même que nous apprenons aux enfants à nous aider dans les tâches ménagères, il est tout aussi important pour eux de découvrir dès leur plus jeune âge qu'il existe un monde plus vaste au-delà des murs, qui doit également être soigné et chéri. Il y a aussi des textes inspirés d'images promues dans les médias de masse et sociaux et qui remettent en cause certaines pratiques ou la direction dans laquelle nous allons tous.

Par le thème choisi – l'écologie, le retour à la nature – par la prose ou la poésie, nous considérons que l'être humain n'est pas le centre de la terre, n'est pas la couronne de la création et n'a pas de droits ou de pleins pouvoirs sur la terre et le monde. Non ! L'homme est lui aussi un élément, un point, comme tous les autres éléments, points de création, du monde : fleurs, arbres, fruits, colombes, lucioles, fourmis, grenouilles, ours, robots, eau, air, feu, terre. Chacun avec sa couleur, avec son âme, avec son importance existentielle, sans que nous ayons le droit d'établir une

O întâmplare face că grupul nostru de scriere creativă din Timișoara a experimentat pandemia SARS-Cov-2, coronavirusul și forța lui, cu un impact uriaș în ceea ce privește schimbările de conștientizare și de percepție a lumii. Deși e mic și invizibil, virusul ne-a dat o lecție de smerenie ale cărei învățăminte abia, timid și stângaci, începem să le deslușim.

Sperăm că printre altele, textele noastre să reprezinte și un prilej de introspecție, de meditație la condiția umană, la felul în care noi, oamenii, ar trebui să ne deplasăm dinspre centru spre periferie, să lăsăm o agoră liberă și pentru celelalte elemente, ființe ale creației. Sperăm că, citindu-le vă veți bucura și de o primăvară reînnoită, și de răgazul contemplării, al revenirii la sine, acasă.

**Alexandra Mira Mircov, Bogdan Imre, Carla Preda,
Florence Mourlon, Ruxandra Daniela Pervulovici**

Membrii Colectivului Scriișoara

hiérarchie prétendument objective entre les éléments du monde dans lequel nous nous plaçons avec insolence au sommet de la pyramide.

Il se trouve que notre groupe d'écriture créative à Timișoara a vécu la pandémie de SARS-Cov-2, le coronavirus et sa force, avec un impact énorme en termes de changements de conscience et de perception du monde. Bien que petit et invisible, ce virus nous a donné une leçon d'humilité dont nous commençons à peine à tirer les enseignements, timidement et maladroitement.

Nous espérons que, entre autres, nos textes représenteront une occasion d'introspection, de méditation sur la condition humaine, sur la façon dont nous, les humains, nous devrions nous déplacer du centre vers la périphérie et laisser une agora libre pour les autres éléments, êtres de création. Nous espérons qu'en lisant ces textes, vous profiterez d'un printemps renouvelé et du répit de la contemplation, du retour à soi, chez soi.

**Alexandra Mira Mircov, Bogdan Imre, Carla Preda,
Florence Mourlon, Ruxandra Daniela Pervulovici**

Membres du Collectif Scriișoara

Claunul

Alexandra Mira Mircov

Am spart perlă după perlă,
Dorind să mă cuibaresc în fiecare,
Ca să privesc lumea,
Prin unice
 ferestre
 de mărgăritar.

Acum mâinile îmi sunt goale,
Strig : — eu sunt claunul, pot orice...
...și mâinile mele goale, și mincinoase,
...întind...
 fiecărui trecător
 câte un bob
 de sticlă
 colorată

Le clown

Alexandra Mira Mircov

J'ai brisé perle après perle,
Souhaitant me nicher en chacune,
Pour regarder le monde,
À travers une unique
 fenêtre
 de nacre.

Maintenant mes mains sont vides
Je crie : — je suis le clown, je peux tout faire...
...et mes mains vides, et menteuses,
...tendent...
 à chaque passant
 un grain
 de verre
 coloré

Greierul și furnica (adaptare liberă după fabula lui Jean de La Fontaine)

Florence Mourlon

Greierul, suferind,
Lună de lună, fără curmă
Secete și furtuni,
Cataclisme peste câmpurile lui
Hotărî totul în urmă să lase
Și un alt loc să-și caute.
Furnica bine educată
Și foarte bine documentată
Despre colapsologie
Și-a supraviețuirii strategie
Construia cu stăruință
Noua sa locuință.
Greierul de partea lui
După multe traversări
De oceane și deșerturi,
Și alte câteva cimitire
În sfârșit văzu o coastă
Și speră să aibă o gazdă.
Furnica cea laborioasă
Era foarte generoasă.

Dar, când greierul ajunse
Aproape de strada ei,
Ea tot înainte se duse
Spre alte orizonturi miloase.
Iar furnica niciodată nu știu,
Niciun greier nu cunosc,
Izolată-n adăpost,
În al ei gated community.

La cigale et la fourmi (libre adaptation de la fable de Jean de La Fontaine)

Florence Mourlon

La cigale ayant subi
Mois après mois sans répit
Sécheresses et ouragans
Cataclysmes pour ses champs
Décida de tout quitter
Et d'un ailleurs rechercher.
La fourmi bien éduquée
S'étant fort documentée

Sur la collapsologie
Les survival stratégies
Construisait avec rigueur
Sa toute nouvelle demeure.
La cigale de son côté
Après moult traversées
D'océans et de déserts
Et puis quelques cimetières
Aperçut enfin des côtes
Espéra trouver un hôte.
La fourmi laborieuse
Avait l'âme fort généreuse
Mais, quand la cigale fut
Arrivée près de sa rue,
Elle continua droit devant
Vers des horizons cléments.
La fourmi jamais ne sut,
Jamais de cigale connut,
Calfeutrée dans son abri
Sa gated community.

Câmpia (de) rasă

Bogdan Imre

Timp de Preparare

*Timp de macerare : câteva luni • Timp de gătire : de la 60 de min în sus •
Gata în : cât ai zice pește*

Ingrediente

- o țară în curs de dezvoltare¹
- câțiva politicieni
- una sau mai multe păduri
- 4-5 ecologiști
- o legătură de mentă
- niște autorități locale

Mod de Preparare

1. Se ia o țară în curs de dezvoltare și se aleg câțiva politicieni care pot fi unși după plac și / sau după nevoie până ne pun deoparte o pădure.

2. Dacă în timpul procesului populația locală, și în special ecologiștii, își dau seama și încep să fiarbă, îi lăsăm să dea în foc, ah, scuze, să iasă în stradă și, cu ajutorul autorităților îi batem puțin – după nevoie – atât cât să vrea să se întoarcă acasă singuri.

3. În măsura în care politicienii sunt înțelegători chiar și după fierberea localnicilor, mai spălăm niște bani și îi presărăm în buzunarele potrivite pentru a ne asigura că freacă menta suficient în timp ce-și țin ochii (și conștiința) închiși.

4. Se ia zona de pădure astfel obținută se curăță de impurități, în special de copaci. Îi tăiem în bucăți, de preferință în lungime și

la dimensiuni suficient de mari pentru a asigura un profit maxim.

5. Se dă prin mașina de tocat tot ce rămâne și rumegușul rezultat se valorizează separat.

6. Câmpia astfel obținută este ideală pentru alunecări de teren, inundații și alte catastrofe, însă aerul proaspăt rămas e natural 100%.

1. Sau dezvoltată, cum ar fi România

Champ rasé

Bogdan Imre

Temps de préparation

Temps de macération : quelques mois • Temps de cuisson : minimum 60 minutes • Prêt : en un clin d'œil

Ingrédients

- un pays en voie de développement¹
- quelques politicien·ne·s
- une ou plusieurs forêt(s)
- 4 ou 5 écologistes
- un bouquet de menthe
- quelques autorités locales

Modalités de préparation

1. Prendre un pays en voie de développement et choisir quelques politicien·ne·s à huiler à discrétion et / ou selon les besoins jusqu'à ce qu'elles·ils nous mettent une forêt de côté.

2. Si pendant ce processus, la population locale, et en particulier les écologistes, se rendent compte de cela et commencent à bouillir, oh, pardon, à sortir dans les rues, les battre légèrement avec le soutien des autorités locales – autant que de besoin – jusqu'à ce qu'elles·ils consentent à rentrer à la maison par elles·eux·mêmes.

3. Dans la mesure où les politicien·ne·s sont compréhensif·ve·s, même après l'ébullition de la population locale, laver un peu d'argent et en saupoudrer les bonnes poches pour s'assurer qu'elles·ils frottent suffisamment la menthe tout en gardant les yeux (et leur conscience) fermés.

1. Ou développé, comme le serait la Roumanie

4. Prendre la forêt ainsi obtenue et la nettoyer de toute impureté, en particulier des arbres. Les trancher en morceaux, de préférence en longueur et d'une taille suffisante pour assurer un maximum de profits.

5. Passer au hachoir tout ce qui reste et valoriser séparément la poudre de bois en résultant.

6. Le champ ainsi obtenu est idéal pour des glissements de terrain, inondations et autres catastrophes, mais l'air frais en résultant est 100% naturel.

O altfel de salată

Carla Preda

Este primavară!
O primavară cu soare și mult verde.
Curtea e plină de flori.
Și toate-mi amintesc de copilărie.
Am aflat că florile sunt comestibile, așa că ele
Și frunzele de păpădie vor face parte din salata mea.
O, da, astăzi voi mânca altceva,
O altfel de salată.

Uităm că putem mânca și altceva
Că multe plante putem noi combina.
Sunt afară și e soare,
În jur sunt ierburi fel de fel
Și flori și fluturi și albine
Se-ngrămădesc să se aline
Cu nectarul din bujori.

Roiesc albine, fluturi zboară
Și păsările țopăiesc,
Iar eu privesc și mă gândesc.
„Cresc repede buruienile” aud vorbindu-se în jur
Eu stau, privesc, și pretutindeni
Văd doar salata de la Creator.

O altfel de salată!
Salata colorată,
Cu flori și frunze fel de fel
Și ele toate sunt altfel.

Une autre sorte de salade

Carla Preda

C'est le printemps !
Un printemps ensoleillé et très vert.
La cour est pleine de fleurs.
Et tout me rappelle l'enfance.
J'ai appris que les fleurs sont comestibles, alors celles-ci
Ainsi que les feuilles de pissenlit vont faire partie de ma salade.
Oh, oui, aujourd'hui je vais manger autre chose,
Une autre sorte de salade.

Nous oublions que nous pouvons aussi manger autre chose
Que nous pouvons combiner de nombreuses plantes.
Je suis dehors et il y a du soleil,
Aux alentours, il y a des herbes variées
Et des fleurs, des papillons et des abeilles
Se rassemblent en nombre pour se réconforter
Avec du nectar de pivoine.

Les abeilles volent en essaim, les papillons voltigent
Et les oiseaux sautillent,
J'observe et je songe.
J'entends dire autour de moi « Les mauvaises herbes poussent vite »
Je me tiens là, je regarde, et partout
Je ne vois que la salade du Créateur.

Une autre sorte de salade !
Une salade colorée
Avec des fleurs et des feuilles variées
Et elles sont toutes différentes.

În jurul meu văd potențial,
Și „buruiana” eu o văd salată
Tradus pe înțelesul tău,
Vorbim aici de sănătate
Vindecare, viață și înmprospătare.

Bănuții și cu păpădia sunt prieteni foarte buni,
Te-ndemn să pui chiar și zambile
De ce nu chiar și flori,
La care tu, nu te-ai gândi.

E floarea de săpun pe care-o caut
Dar nu pierd timpul, eu încă învăț
Descopăr plantă după plantă,
O floare, o frunză și copaci
Și alte tufe roșii, verzi, galbene, ruginii,
Totul e viu, te-aștept să vii.

Je vois les possibles autour de moi
Dans la mauvaise herbe je vois de la salade
Afin que tu comprennes,
Nous parlons ici de santé,
De guérison, de vie et de renaissance.

Les pâquerettes et le pissenlit sont de fort bons amis,
Je t'encourage à mettre même des jacinthes
Et pourquoi pas aussi des fleurs
Auxquelles tu n'aurais pas pensé.

C'est la saponaire que je cherche
Mais je ne perds pas de temps, j'apprends encore
Je découvre plante après plante
Une fleur, une feuille et des arbres
Et d'autres buissons, rouges, verts, jaunes, rouille,
Tout est vivant, je t'attends.

Limbaj de lemn

(exercițiu de improvizație inspirat din ‘conferința gesticulată’ *Incultures* de Franck Lepage)

Alexandra Mira Mircov și Bogdan Imre

Exercițiul începe cu alegerea unei teme, în cazul colectivului nostru a fost vorba despre ființe și mediul înconjurător. Fiecare participant/participantă asociază 3-4 cuvinte cu tema aleasă, primește câteva cartonașe și scrie câte un cuvânt pe fiecare cartonaș. Odată ce cuvintele au fost scrise, persoana care vrea să înceapă amestecă toate cartonașele, asigurându-se că cuvintele nu sunt vizibile. După ce trage puternic aer în piept, el sau ea începe jocul extrăgând câte o carte din teancul de cărți - fie consecutiv, în ordinea în care sunt, fie aleator - și construind o frază. Scopul exercițiului e acela de a crea un discurs logic, aliniat cu tema aleasă și cumpus din fraze care conțin cuvintele extrase de participanți.

Redăm mai jos textele sau discursurile create în urma exercițiului pe care l-am experimentat împreună în cadrul colectivului.

Avertisment

Textele prezentate mai jos sunt rezultatul unui exercițiu de improvizație și nu reprezintă părerile sau convingerile personale ale autorilor. Fiind vorba de utilizarea „limbajului de lemn”, aceste texte nu au ca scop utilizarea sau cultivarea limbii române sau franceze, ci sunt, mai degrabă, o demonstrație sau o tentativă de a evidenția calitatea și nivelul discursurilor în spațiile publice.

Cuvintele cheie:

- Psihanalist
- Secetă
- Proiecte comunitare
- Mașinărie
- Verde, verdeață
- Parteneriat

Langue de bois

(exercice d'improvisation inspiré de la « conférence gesticulée » *Incultures* de Franck Lepage)

Alexandra Mira Mircov et Bogdan Imre

L'exercice commence par le choix d'un thème, dans le cas de notre collectif, il s'agissait des êtres et de l'environnement. Chaque participant-e associe 3-4 mots au sujet choisi, reçoit quelques cartes et écrit un mot sur chaque carte. Une fois les mots écrits, la personne qui veut commencer mélange toutes les cartes en s'assurant que les mots ne soient pas visibles. Après avoir pris une profonde inspiration, il ou elle commence le jeu en tirant une carte de la pile - soit consécutivement, dans l'ordre dans lequel elles sont, soit au hasard - et en construisant une phrase. Le but de l'exercice est de créer un discours logique aligné sur le thème retenu et composé de phrases contenant les mots choisis par les participant-e-s.

Vous trouverez ci-dessous les textes ou discours créés à la suite de l'exercice que nous avons expérimenté ensemble au sein du collectif.

Avertissement

Les textes ci-dessous sont le résultat d'un exercice d'improvisation et ne représentent pas les opinions ou les convictions personnelles des auteur-trice-s. S'agissant de l'utilisation de la « langue de bois », ces textes n'ont pas pour but l'utilisation ou l'enrichissement des langues roumaine et française, mais constituent plutôt une démonstration ou une tentative de mettre en évidence la qualité et le niveau des discours publics actuels.

- *Strat de ozon*
- *Liturgie*
- *Lăcomie*
- *Încălzire globală*
- *Natură, natural*
- *Simplitate*

Tentativa 1

Suntem la psihanalist pentru a discuta despre un concept foarte important, seceta. Industria, o adevărată mașinărie de poluare, ne provoacă să ne gândim la posibile proiecte comunitare pe care ar trebui să le dezvoltăm, în măsura în care putem, pentru a ne asigura că tot ce e verde, verdeață în comunitatea noastră, rezistă. Aceste proiecte pot avea loc în primul rând în parteneriat cu organizațiile care se ocupă și luptă împotriva diminuării stratului de ozon. Evident nu putem să ignorăm religia, respectiv liturgia, care poate ajuta oamenii să creadă mai mult în ei și în acest verde, și care poate adresa și lacomia existentă în comunitatea noastră. Încălzirea globală va face ca tot ce înseamnă natură, natural, să dispară. Cred că ar trebui să revenim la simplitate.

Tentativa 2

Putem, evident, discuta despre stratul de ozon, pentru că diminuarea lui este o problemă foarte importantă, în ideea că tot ce înseamnă verdeață și verde pare să dispară din jurul nostru. Seceta în sine contribuie la dispariția verdului. Pentru că nu ne mai regăsim mediul obișnuit, unii dintre noi ajungem la psihanalist. Tot ce înseamnă simplitate se reduce la mașinăria defapt. Lăcomia a crescut, tot ce înseamnă natură, natural, dispare și încălzirea globală grăbește acest proces. Putem totuși să ne gândim la ce fel de parteneriate putem crea pentru a vedea în ce măsură biserica poate aduna oamenii împreună în timpul liturghiei pentru a vorbi despre proiectele comunitare care pot schimba ceva în acest sens.

Mots clés :

- *Psychanalyste*
- *Sécheresse*
- *Projets communautaires*
- *Machine(rie)*
- *Vert, verdure*
- *Partenariat*
- *Couche d'ozone*
- *Liturgie*
- *Avidité*
- *Réchauffement climatique*
- *Nature, naturel*
- *Simplicité*

Tentative n°1

Nous sommes chez le psychanalyste pour discuter d'un concept très important, la sécheresse. L'industrie, véritable machine à polluer, nous pousse à réfléchir à d'éventuels projets communautaires que nous devrions développer, dans la mesure du possible, pour faire en sorte que tout ce qui est « vert », « verdure », dans notre communauté, résiste. Ces projets peuvent être réalisés en premier lieu en partenariat avec des organisations qui traitent de et combattent l'appauvrissement de la couche d'ozone. Évidemment, nous ne pouvons ignorer la religion et la liturgie, qui peuvent aider les gens à croire davantage en eux-mêmes et en ce vert, et qui peuvent également répondre à l'avidité qui existe dans notre communauté. Le réchauffement climatique fera disparaître tout ce qu'est la nature, le naturel. Je pense qu'il faut revenir à la simplicité.

Tentative n°2

On peut, évidemment, parler de la couche d'ozone, car son appauvrissement est une question très importante, dans l'idée que tout ce qui correspond au « vert » et à la « verdure » semble disparaître autour de nous. La sécheresse elle-même contribue à la disparition du vert. Parce que nous ne retrouvons plus notre environnement habituel, certains d'entre nous vont chez le psychanalyste. Tout ce qui désigne la simplicité se réduit en fait

Tentativa 3

Pot, prin discursul pe care binevoiesc a vi-l exprima, să pun sub semnul întrebării și să provoc la a explora cu multă atenție ce se întâmplă în lume. De ce anumiți politicieni folosesc ca miză pentru câștigarea puterii ecologia? Ce tot atâta strat de ozon distrus, natură distrusă, secetă datorită încălzirii globale? Uitați-vă pe geam, e plin de verdeață. Eu îndrăznesc să inversez; nu noi distrugem natura, nu noi suntem vinovați pentru aceasta. Natura nu poate fi distrusă, noi pe noi ne distrugem. Natura nu va putea fi niciodată distrusă pentru că natura nu e o mașinărie. Natura este viața însăși. Noi facem parte din natură, ea nu ne aparține. Și noi pe noi ne distrugem. De ce ne distrugem? Pentru că suntem lacomi dragii mei. De ce suntem lacomi? Pentru că lacomia este păcatul primordial. Dorim ceea ce aparține aproapelui nostru, îi luăm femeia, îi luăm banii, îi luăm tot ce are el pentru că suntem goi pe dinăuntru. În loc să apelăm la simplitate, în loc să mergem la biserică, la liturghie, noi dăm banii pe psihanalist. Știți cât costă o ședință de psihanaliză? 200 de euro! Pe când liturghia e gratuită. De aceea, cel mai important proiect comunitar e liturghia dragii mei. Și acolo se crează un parteneriat în sensul că ne împărtășim cu toții din trupul lui Isus.

aux machines. L'avidité a grandi, tout ce qui renvoie à la nature, au naturel, disparaît et le réchauffement climatique accélère ce processus. Nous pouvons encore réfléchir aux types de partenariats que nous pouvons créer pour voir dans quelle mesure l'Église peut rassembler les gens pendant la liturgie pour parler de projets communautaires qui peuvent changer quelque chose à cet égard.

Tentative n°3

Je peux, par le discours que je suis prête à prononcer, remettre en question et susciter l'exploration très attentive de ce qui se passe dans le monde. Pourquoi certains politiques utilisent-ils l'écologie comme enjeu pour gagner du pouvoir ? Autant de couche d'ozone détruite, de nature détruite, de sécheresse due au réchauffement climatique ? Regardez par la fenêtre, c'est plein de verdure. J'ose interchanger ces concepts ; nous ne détruisons pas la nature, nous ne sommes pas à blâmer pour cela. La nature ne peut pas être détruite, c'est nous que nous détruisons. La nature ne pourra jamais être détruite parce que la nature n'est pas une machine. La nature est la vie-même. Nous faisons partie de la nature, elle ne nous appartient pas. Et nous nous détruisons. Pourquoi nous détruisons-nous ? Parce que nous sommes avides, mes chers. Pourquoi sommes-nous avides ? Parce que l'avidité est le péché principal. Nous voulons ce qui appartient à notre prochain, nous prenons sa femme, nous prenons son argent, nous prenons tout ce qu'il a parce que nous sommes vides à l'intérieur. Au lieu de recourir à la simplicité, au lieu d'aller à l'église, à la liturgie, nous donnons l'argent au psychanalyste. Savez-vous combien coûte une séance de psychanalyse ? 200 euros ! Alors que la liturgie est gratuite. C'est pourquoi le projet communautaire le plus important est la liturgie, mes chers. Et là, un partenariat se crée dans le sens que, tou·te·s, nous partageons le corps de Jésus.

O pasare călătoare

Alexandra Mira Mircov

Ea – și-a făcut cuibar...

Eu – am trecut în țara Dedicolodemine...

...și m-am întors în țara Nimănui...

...odată cu țipătul

porumbelului...

Un oiseau migrateur

Alexandra Mira Mircov

Elle – s'est fait un nid

Moi – je suis passée dans le pays Audelàdemoi...

...et je suis retournée dans le pays Rien...

...une fois avec le cri

de la colombe...

Porumbelul

Alexandra Mira Mircov

Ne-am amestecat ca două culori
Într-o picătură de rouă;
Ne-am iubit ca doi copii
În dimineți
Când afară ploua.

Dar porumbelul a țipat:
A lasat cuibul gol
Și-a zburat...
Ooo, ce păcat...

Acum te caut în flori,
Rătăcesc prin piață,
Se lasa o ceață,
Și sufletul meu, încet,
Îngheață.

Uneori, în somn,
Sufletul meu zboară,
Intrând pe fereastră, la
tine-n cameră,
Ca să ne zâmbim ca
odinioară.

La colombe

Alexandra Mira Mircov

Nous nous sommes mêlés comme deux couleurs
Dans une goutte de rosée ;
Nous nous sommes aimés comme deux enfants
Les matinées pluvieuses.

Mais la colombe a crié :
Elle a laissé le nid vide
Et s'est envolée...
Oooh, quel péché...

Maintenant, je te cherche dans les fleurs
Je me perds dans le marché,
Un brouillard s'installe,
Et mon âme, doucement,
Glace.

Parfois, dans le sommeil,
Mon âme s'envole,
Entrant par la fenêtre, dans ta chambre,
Pour que nous nous sourions comme au temps jadis.

Nevăstuica într-un pod

(adaptare liberă după fabula lui Jean de La Fontaine)

Florence Mourlon

Doamna nevăstuică, sătulă de atâtea anutimpuri
De foamete, dezastre și privațiuni,
Făcu serioase cercetări și într-un pod
Găsi de toate să se hrănească.
Nu i-au trebuit nici opt zile să termine
Proviziile care erau acolo adunate.
Deci nedispunând de nimic de-acum încolo,
Nicio firimitură din festin,
Decise să căute
Noi produse altundeva
Explorând alte poduri.
Și atunci vru
Din ascunzătoare să iasă.
Trebui să înfrunte realitatea:
Din păcate! Ea prea mult se îngrășase.
Un șobolan trecu pe acolo,
Se amuză mult pe seama ei.
Doamna nevăstuică îi închise gura :
„Ar trebui să știți, domnule, că, dacă această gaură este de
nepătruns
Prin acoperiș, atunci, o să scap mai ușor
Și o să caut o altă mansardă
Pe care s-o pot jefui liniștită.”

La Belette entrée dans un grenier (libre adaptation de la fable de Jean de La Fontaine)

Florence Murlon

Dame Belette, lasse de tant de saisons
De disettes, désastres et privations,
Fit de sérieuses recherches et dans un grenier
Découvrit de quoi grassement se sustenter.
Il ne lui fallut pas huit jours pour terminer
Les provisions dans ce repaire accumulées.
Ne disposant d'alors plus rien,
D'aucune miette du festin,
Elle décida d'aller chercher
Ailleurs de nouvelles denrées
En explorant d'autres greniers.
Et c'est alors qu'elle voulut
De sa tanière s'extirper.
Se rendre à l'évidence elle dut :
Las ! Elle avait bien trop enflé.
Un rat qui passait par là
S'amusa fort de son tracas.
Dame Belette lui ferma le museau tout net :
« Sachez, ami, que si ce trou est condamné,
Par le toit, alors, aisément je sortirai,
Chercherai un autre grenier
Que je pourrai piller en paix. »

Vulpița și licuriciul ies din vizuină.

Iarna a venit în pădure cu pași repezi, însă a uitat să aducă ceva – zăpada. Totuși roșcata mai are speranța că, în orice clipă, va zări mult așteptații fulgi albi și pufoși.

Cei doi prieteni dau o tură de alergătură și poc! - licuriciul se izbește de o cutie de metal.

Dar ce să vezi? Este chiar un roboțel în toată regula.

— M-am pierdut! Vreau să mă întorc acasă.

— Te vom ajuta să găsești drumul înapoi, zise licuriciul încă amețit.

Încântați de noul oaspete, zburătorul și vulpița sunt curioși să-l întrebe cum arată locul de unde vine.

— Tărâmul de unde vin eu se numește oraș. Are multe case puse una peste alta, mașinării de tot felul și cărări de gunoaie lăsate în urmă de roboțelii întotdeauna grăbiți. Avioane de hârtie aterizează adesea pe asfaltul gri.

— Ce este asfaltul? (Vulpița)

— Este o podea foarte tare. Pe ea este întins un covor de sticle din plastic, resturi de mâncare și ambalaje.

Vulpița și licuriciul au rămas uimiți.

În cele din urmă au mers la un urs mai bătrân. O legendă spune că el a fost odată într-un asemenea loc și, poate el, îi va putea îndruma pe cei trei exploratori.

Gris

Ruxandra Daniela Pervulovici

La petite renarde et la luciole sortent de la tanière.
Dans la forêt, l'hiver est venu à pas rapides, mais il a oublié d'apporter quelque chose – de la neige. Cependant, la rousse espère encore à tout moment apercevoir les flocons blancs et duveteux tant attendus.

Les deux amies courent et poc ! La luciole percute une boîte métallique.

Mais, que voit-elle ? C'est un vrai petit robot.

— Je me suis perdu ! Je veux rentrer à la maison.

— Nous allons t'aider à retrouver ton chemin, dit la luciole, toujours sonnée.

Ravis du nouvel invité, l'insecte volant et la petite renarde sont curieux de savoir à quoi ressemble la contrée dont il est originaire.
— Le pays d'où je viens s'appelle la ville. Il y a de nombreuses maisons empilées les unes sur les autres, des voitures de toutes sortes et des ordures laissées dans leur sillage par de petits robots toujours pressés. Des avions en papier atterrissent souvent sur l'asphalte gris.

— Qu'est-ce que l'asphalte ? (La petite renarde)

— C'est un sol très dur. Sur celui-ci s'étend un tapis de bouteilles en plastique, des restes de nourriture et des emballages.

La petite renarde et la luciole restent interdites.

Finalement, ils se rendent chez un vieil ours. Une légende raconte qu'il s'est aventuré un jour dans un tel endroit et qu'il pourra peut-être guider les trois explorateurs.

Călătoria a început

Ruxandra Daniela Pervulovici

Ceața a ascuns toată pădurea sub o plapumă imensă. Gerul alungă pe toți plimbăreții, dar nu și pe blănoasa vulpiță, curajosul licurici și nou venitul roboțel.

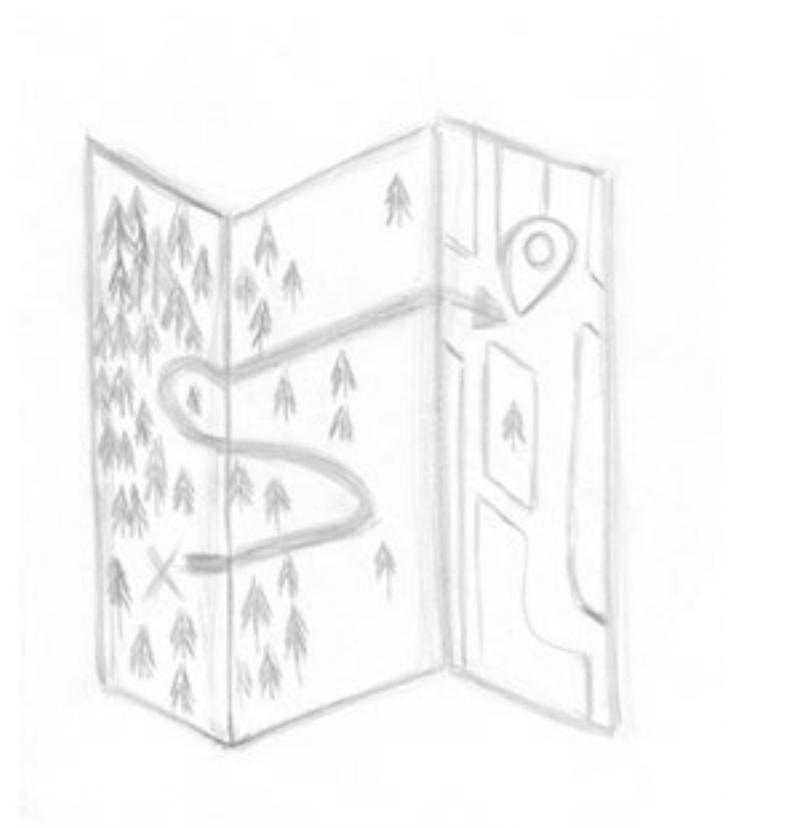
— Podeaua noastră este moale. Iarba curajoasă a rămas pe timpul iernii să ne protejeze de pământul rece. (Vulpița)

Licuriciul, care vede lumea de sus, îi arată oaspetelui lor cât de mândri sunt brazii încă verzi. Cât despre cer - are și el toanele lui: uneori este supărat, alteori vesel.

Roboțelul nu mai văzuse atâtea minunății niciodată: copaci falnici, viețuitoare cu haine de iarnă și o oglindă curată care se numește lac. Câteva veverițe harnice cară provizii, iar o familie de urși se pregătește ușor de somn. Prietenii săi i-au povestit cum în timpul primăverii copacii le oferă păsărilor un culcuș, însă pe timpul iernii frigul le alungă.

— Abia aștept să le povestesc și celorlalți roboți ce am găsit aici! (Roboțel)

— Am primit o hartă de la bătrânul urs care ne va duce în oraș. Să pornim la drum, spuse licuriciul.

Le voyage a commencé

Ruxandra Daniela Pervulovici

Le brouillard cache toute la forêt sous une immense couverture. Le gel chasse tous les marcheurs, mais pas la petite renarde à fourrure, la courageuse luciole et le nouveau venu : le petit robot.
— Notre sol est doux. L'herbe courageuse est restée pendant l'hiver pour nous protéger du froid de la terre (La petite renarde).

La luciole, qui voit le monde d'en haut, montre à son hôte à quel point les sapins, encore verts, sont majestueux. Quant au ciel, il a aussi ses humeurs : parfois il est en colère, d'autres fois, heureux.

Le petit robot n'a jamais vu autant de merveilles auparavant : des arbres imposants, des créatures avec des vêtements d'hiver, et un miroir limpide appelé lac. Quelques écureuils travailleurs transportent des provisions, et une famille d'ours se prépare doucement à dormir. Ses amies lui ont raconté qu'au printemps, les arbres offrent un refuge aux oiseaux, mais qu'en hiver, le froid les chasse.

— J'ai hâte de dire aux autres robots ce que j'ai trouvé ici ! (Le petit robot)

— Nous avons reçu une carte du vieil ours qui nous emmènera en ville. En route, dit la luciole.

Prietenia

Ruxandra Daniela Pervulovici

Luna și soarele i-au tot privit pe cei trei voiajori pe drumul lor către noul tărâm.

Aripioarele zburătorului tot mai greu țin pasul cu vulpița și roboțelul. Luminița îi este tot mai slabă, iar ochișorii i se închid imediat ce se așează pe blănița călduroasă a prietenei lui.

Gerul devine din ce în ce mai nemilos, dar mult așteptații fulgi de zăpada întârzie să apară.

Pe măsură ce înaintează, se zăresc nori gri fumegând. Rareori mai vezi copaci sub care îți poți găsi adăpost și, este din ce în ce mai pustiu.

Din depărtare îi privește un arici.

— Oare ce caută ei aici? Nu mai sunt nici adăposturi, nici hrană, iar frigul nu iartă pe nimeni.

Bulgărele de țepi se apropie timid și vede cum licuriciul și vulpița sunt aproape înghețați. Un radiator de culoare gri îi ține în viață, însă nu vor mai rezista mult timp.

— Eu sunt ariciul. Din depărtare am văzut că aveți nevoie de ajutor așa că sunteți bineveniți în vizuina mea.

Roboțelul este uluit.

Exploratorii îi povestesc țeposului întreaga lor aventură și, după ce se odihnesc, se pregătesc să pornească din nou la drum.

L'amitié

Ruxandra Daniela Pervulovici

La lune et le soleil continuent de regarder les trois voyageurs se diriger vers la nouvelle terre.

Les ailes de l'aviatrice ont de plus en plus de mal à suivre le rythme de la petite renarde et du petit robot. Sa lumière s'affaiblit et ses yeux se ferment dès qu'elle s'assoit sur la chaude fourrure de son amie.

Le gel devient de plus en plus impitoyable, mais les flocons de neige tant attendus tardent à faire leur apparition.

À mesure qu'ils avancent, ils aperçoivent des nuages gris fumants. Les arbres offrant un abri se font plus rares, et le paysage est de plus en plus désert.

Un hérisson les regarde de loin.

— Que font-ils ici ? Il n'y a plus d'abris ni de nourriture, et le froid ne pardonne à personne.

La boule d'épines s'approche timidement et voit à quel point la luciole et la petite renarde sont presque gelées. Un radiateur gris les maintient en vie, mais elles ne vont pas résister très longtemps.

— Je suis le hérisson. De loin, j'ai vu que vous aviez besoin d'aide, ainsi vous êtes les bienvenus dans ma tanière.

Le petit robot est stupéfait.

Les explorateurs racontent toute leur aventure au hérisson et, après s'être reposés, ils se préparent à reprendre la route.

Orașul

Ruxandra Daniela Pervulovici

Cu aripioare vesele și pași rezezi au ajuns la destinație.

Pământul este tare și avioane albe de hârtie lenevesc peste tot. Niște giganți robuști se ridică odată cu privirile vulpiței și ale licuriciului lăsând doar câteva petice de cer ici colo. Norii care fumegau din depărtare vin dintr-o casă uriașă.

Dar ce să vezi, mai mulți roboței apar grăbiți pe stradă, gâfâind, lăsându-i neobservați pe cei doi oaspeți. Se aude doar cântecul sticlelor de plastic alungate pe asfalt și forfota mașinărilor în plină acțiune care ar ascunde orice voce, chiar și a unei privighetori.

Roboțelul începe să culeagă șirul nesfârșit de plastice, punându-le deoparte în coșul de gunoi. Curând se face o cărare lină spre orizontul unde, mai târziu, se ascunde soarele.

Un copăcel căzut este salvat îndată de vulpiță, iar, pe zi ce trece, cărări curate apar din ce în ce mai des. Ursul cel bătrân, ariciul și alte animale vin în ajutor. Ei știu că dacă roboțelii își vor iubi din nou planeta, fulgii de zăpadă vor reveni, cerul ne va arăta stelele, iar copacii, ca niște umbrele, ne vor proteja.

Frumoase amintiri se derulează în mintea roboțelului și el promite că le va arăta tuturor magia naturii.

La ville

Ruxandra Daniela Pervulovici

À ailes joyeuses et pas rapides, ils atteignent leur destination.

Le sol est dur et des avions en papier blanc traînent partout. Des géants robustes se lèvent sous les yeux de la petite renarde et de la luciole, ne laissant que quelques parcelles de ciel ici et là. Les nuages qui fumaient au loin viennent d'une immense maison.

Mais, devinez quoi, plusieurs petits robots apparaissent précipitamment dans la rue, haletants, laissant les deux invitées inaperçues. On n'entend que le chant des bouteilles en plastique jetées sur l'asphalte et l'agitation des machines en pleine action qui couvriraient n'importe quelle voix, même celle d'un rossignol.

Le petit robot commence à ramasser la chaîne sans fin de plastiques, les mettant de côté dans la poubelle. Bientôt transparaît un doux chemin vers l'horizon où le soleil plus tard se cachera.

Un arbuste tombé par terre est immédiatement sauvé par la petite renarde, et chaque jour qui passe révèle de plus en plus de chemins nettoyés. Le vieil ours, le hérisson et d'autres animaux viennent à la rescousse. Ils savent que si les robots aiment à nouveau leur planète, les flocons de neige reviendront, le ciel nous montrera ses étoiles, et les arbres, comme les parapluies, nous protégeront.

De beaux souvenirs défilent dans l'esprit du petit robot et il promet de montrer à tout le monde la magie de la nature.

Broasca ce vrea să fie la fel de grasă ca vaca (adaptare liberă după fabula lui Jean de La Fontaine)

Florence Mourlon

O broască văzu o vacă
Care i se părea mare și frumoasă.
Ea, în schimb, nu era atât de fanfaroană
Și la fiecare detaliu reflecta,
Încercând să-și înfrumusețeze realitatea
Să-și transforme constituția slabă
Ca să arate cât mai bine
Pentru ca ceilalți să se intereseze de ea.
Și atunci pe vacă ea o întrebă care este secretul
Robusteții ei, mersului ei și laptelui ei.
„Niciun secret nespus,
Mugi vaca resemnată.
Vezi tubul de pe burta mea
Ce duce în stomacul meu.
Se zice că este o șansă
Să-mi îmbunătățească hrănirea.”
Broasca sări, văzu tubul.
Și căzând pe pământ, spuse îngrozită :
„O să rămân slabă, chiar dacă egoul meu suferă.
De ce să pun un tub în corpul meu ?
Rămâi tu cu tubul tău și cu frumoasa ta constituție
Eu o să mă mulțumesc cu libelule slabe.”

La grenouille qui veut se faire aussi grosse que la vache

(libre adaptation de la fable de Jean de La Fontaine)

Florence Mourlon

Une grenouille vit une vache
Qui lui sembla de belle taille.
Elle, qui n'était pas bien bravache,
Traquait le moindre détail.
Elle cherchait à augmenter sa réalité,
Transformer sa maigre carrure
Et se donner plus fière allure
Pour le reste du monde à son être intéresser.
À la vache alors elle demande le secret
De sa robustesse, sa prestance et son lait.
« Point de secret sous scellés,
Meugle la vache résignée.
Vois le clapet sur ma panse
Menant à mon estomac.
Il est paraît-il une chance
D'améliorer mes repas. »
La grenouille saute, le hublot aperçoit.
En retombant au sol, s'exclame dans un effroi :
« Je resterai malingre, qu'en souffre mon ego.
Que me sert de creuser dans mon corps un hublot ?
Je te laisse volontiers carrure et canule
Et me contenterai de maigres libellules. »

Gare du Nord

Alexandra Mira Mircov

Forfotă, Grevă, Flow,
printre terase cu
micul dejun
servit în grabă
Forfotă, Grevă, Flow,
un croissant mușcat
cu rouge de Chanel
ca sangele albastru
al Mariei
Forfotă, Grevă, Flow,
quelle Marie?
Antoinette,
Magdalene,
ou la Mère de Jesus?
Forfotă, Grevă, Flow,
La Grande-duchesse Maria
se promène fără griji
printre
mirosuri de curry,
transpirații
post-coloniale
post-comuniste
post-moderne
post...bohème...post...
Forfotă, Grevă, Flow,
trans-humaniste
trans-genderiste...
Les bobos sont ici ! :)

Gare du Nord

Alexandra Mira Mircov

Agitation, Grève, Flow,
entre les terrasses avec
le petit-déjeuner
servi à la hâte
Agitation, Grève, Flow,
un croissant à peine mordu
avec du rouge à lèvres Chanel
comme le sang bleu
de Marie
Agitation, Grève, Flow,
quelle Marie ?
Antoinette,
Madeleine,
ou la Mère de Jésus ?
Agitation, Grève, Flow,
La Grande-duchesse Maria
se promène sans souci
entre
les odeurs de curry,
les humeurs
post-coloniales
post-communistes
post-modernes
post... bohèmes... post...
Agitation, Grève, Flow,
Trans-humanistes
Trans-genderistes...
Les bobos sont ici ! :)

Forfotă, Grevă, Flow,
Noroc cu Marché aux Puces
care păstrează urma
„urma care scapă turma”
colecționând resturi
trăite sau doar gândite
ce contează...
post-virtuale
post-abisale
post-legale...
Forfotă, Grevă, Flow,
Don't worry,
sugar daddy and sugar mummy are everywhere ! :)
Forfotă, Grevă, Flow,
Și totuși Tu esti aici, printre umbre,
VIE
Iți simt respirația, parfumul alb,
Inimitabil, Indestructibil,
În dimineața geroasă.

Agitation, Grève, Flow,
La chance avec le Marché aux Puces
Qui conserve la trace
« urma care scapa turma »
collectionnant les restes
vécus ou seulement pensés
peu importe...
post-virtuelles
post-abyssales
post-légales...
Agitation, Grève, Flow,
Don't worry,
sugar daddy and sugar mummy are everywhere ! :)
Agitation, Grève, Flow,
Mais Tu es ici, entre les ombres,
VIVANTE
Je sens ta respiration, le parfum blanc,
Inimitable, Indestructible,
Dans le froid matin d'hiver.

Mulțumitoare

Carla Preda

Culoarea roșiatică era cea care se evidenția din pădurea care se desfașura în fața ochilor mei. Soarele strălucea, era toamna târziu. Afară abia puteai rezista, era frig. Rafalele usturătoare ale vântului ciuguleau din pielea neacoperită de vreun petec de haină. Râsul celorlalți ajungea până la mine.

Mai jos, în vale, am văzut o piatră albă și am început să cobor. Simțeam și bucurie și durere, era ciudat și conștientizam... eram liberă! Eliberată de răul făcut, de răul care mi se făcuse, de trădare, de abandon. Liberă! O nouă viață, o nouă ființă se clădea în mine. Toamna, totul părea că moare, eu trăiam în culorile toamnei târzii. Mă odihneam pe piatra cea fierbinte, la adăpost parcă de vântul ciupitor. Savuram fiecare rază și respiram aerul curat. Trăiam, nu fusese alegerea mea, era alegerea Lui, a Mântuitorului. A urmat să aleg eu, să-L cred pe cuvânt și să mă abandonez în brațele Lui. Am ales viața! Mă bucuram să fiu aici, să fiu prezentă. Alegeam în fiecare clipă să trăiesc în prezent, să mă bucur și atât. Sunt eu și trăiesc frumos. Am oprit alergarea, pășesc cu Tine și Te aștept. Sunt mulțumitoare și mulțumesc.

Reconnaissante

Carla Preda

La couleur rougeâtre était celle qui se détachait de la forêt qui se déployait devant mes yeux. Le soleil brillait, c'était la fin de l'automne. On pouvait à peine tenir dehors, il faisait froid. Les rafales virulentes du vent rongeaient la peau non recouverte par le vêtement. Le rire des autres parvenait jusqu'à moi.

Un peu plus bas, dans la vallée, j'ai vu une pierre blanche et j'ai commencé à descendre. Je ressentais de la joie et de la douleur, c'était étrange et je réalisais que... j'étais libre ! Libérée du mal fait, du mal qui m'avait été fait, de la trahison, de l'abandon. Libre ! Une nouvelle vie, un nouvel être se construisait en moi. L'automne, tout semblait mourir, je vivais aux couleurs de la fin de l'automne. Je me reposais sur la pierre chaude, à l'abri du vent mordant. J'appréciais chaque rayon et respirais l'air pur. J'étais vivante, cela n'avait pas été mon choix, c'était Son choix, le choix du Sauveur. Après, c'était à moi de choisir, de Lui faire confiance et de m'abandonner dans Ses bras. J'ai choisi la vie ! J'étais heureuse d'être ici, d'être présente. Je choisissais à chaque instant de vivre dans le présent, de m'en réjouir, et c'est tout. C'est moi et je vis magnifiquement. J'ai arrêté de courir, je marche avec Toi et je T'attends. J'en suis reconnaissante et je rends grâce.

Scriitorii

Prezentare

Alexandra Mira Mircov

Alexandrei, de profesie oftalmolog, i-a plăcut de mică să citească și să filosofeze. De exemplu, o întrebare pe care și-o pune chiar acum este: „în ce măsură, pe lângă un limbaj al cuvintelor, există și un limbaj al culorilor și formelor, al atingerilor și mirosurilor, al sunetelor? Și cum, în ce fel, acestea sunt interconectate în țesătura tainică a realității?”

De aceea, pe lângă limbajul obiectiv la persoana a treia din lucrările științifice, rațional și formal, Alexandra și-a dorit să poată scrie poezii, să se joace cu metafora și experiențele sale; să scrie la persoana întâi și a doua... Florence, Carla, Ruxandra și Bogdan i-au dat acest prilej ca, împreună, în cadrul colectivului de scriere creativă din Timișoara, să se exprime, să se exprime împreună prin proză, poezie, discuții!

Bogdan Imre

Bogdan a făcut parte din primul colectiv de scriere creativă din Paris și e co-initiator al colectivului Scrișoara. Adoră plimbările în natură indiferent dacă vorbim de explorarea cărărilor turistice sau de rătăcirii prin labirinturile pădurilor din care doar intuiția, un fir de apă sau busola te mai pot aduce la civilizație. În timp ce dragostea pentru natură a dobandit-o în copilăria petrecută în mare parte în mediul rural, pasiunea pentru scriere a descoperit-o în școală, unde compunerile și eseurile au fost printre subiectele sale preferate.

Les écrivant.e.s

Présentation

Alexandra Mira Mircov

Alexandra, ophtalmologiste de profession, aime lire et philosopher depuis qu'elle est enfant. Par exemple, une question qu'elle se pose même en ce moment est : « Dans quelle mesure, en plus d'un langage des mots, existe-t-il un langage des couleurs et des formes, des touchers et des odeurs, des sons ? Et comment, de quelle manière, sont-ils interconnectés dans le mystérieux tissu de la réalité ? »

Dès lors, en plus du langage objectivant à la 3e personne des travaux scientifiques, rationnel et formel, Alexandra voulait être capable d'écrire des poèmes, de jouer avec la métaphore et ses expériences ; écrire à la première et à la deuxième personne... Florence, Carla, Ruxandra et Bogdan lui ont donné l'occasion, ensemble, dans le cadre du collectif d'écrits de Timișoara, de s'exprimer, de s'exprimer ensemble par la prose, la poésie, les discussions !

Bogdan Imre

Bogdan a fait partie du premier collectif d'écrits à Paris et il est co-initiateur du Colectivul d'écrits Scrișoara. Il adore les balades dans la nature, peu importe que l'on parle d'exploration de sentiers balisés ou d'égarements à travers les labyrinthes des forêts, d'où seuls l'intuition, un filet d'eau ou une boussole peuvent te ramener à la civilisation. Tandis qu'il a acquis l'amour pour la nature pendant son enfance passée en grande partie en milieu rural, il a

Carla Preda

Carla Preda este o fire romantică, iubește natura, simplitatea și crede în bunătatea și onestitatea umană. Scrisul nu e ceva ce face parte din viața ei de zi cu zi, astfel că colectivul de scriere creativă a fost o mare provocare, a ajutat-o să-și depășească anumite limite și să se descopere într-o nouă lumină. Participarea la întâlnirile colectivului i-a trezit bucuria de a scrie și a ajutat-o să realizeze faptul că a fi martoră la creativitatea altora, alimentează în ea puterea de a crea.

Florence Murlon

După doi ani petrecuți în sânul colectivului „Écrits Libres Instables” din Paris, Florence a dorit să-și reediteze aventura scriptalineană la Timișoara, în România, unde s-a stabilit.

Dincolo de scriere, ceea ce ea apreciază e să poată propune celorlalți un cadru propice creativității. Fie la Institutul Francez, fie la Universitatea Politehnică, fie în „Scrișoara”, ea se bucură să descopere ceea ce scrierile celorlalți lasă să se întrevadă.

Ruxandra Daniela Pervulovici

Ruxandra locuiește pe tărâmul numit Timișoara și, scriind, își explorează imaginația. Precum vulpița din povestioare, Ruxandra așteaptă în fiecare an fulgii de zăpadă și e o fire curioasă. A scris aceste povești pentru toți copiii cu speranța că, asemeni roboțelului, se vor îndrăgosti și ei de natură și vor avea cât mai multă grijă de ea.

découvert sa passion pour l'écriture à l'école, où les rédactions et les essais ont figuré parmi ses matières préférées.

Carla Preda

Carla Preda est une romantique, elle aime la nature, la simplicité et croit en la bonté et l'honnêteté humaine. L'écriture n'est pas quelque chose qui fait partie de sa vie quotidienne, et le collectif a été un grand défi, il l'a aidée à dépasser certaines limites et à se découvrir sous une nouvelle lumière. Participer à des réunions de groupe a éveillé sa joie d'écrire et l'a aidée à se rendre compte que le fait d'être témoin de la créativité des autres alimente son propre pouvoir de créer.

Florence Murlon

Après deux années au sein des Écrivains Libres et Instables à Paris, Florence a souhaité renouveler l'aventure scriptalinéenne à Timișoara, en Roumanie, où elle s'est établie.

Au-delà de l'écriture, ce qu'elle apprécie, c'est de pouvoir proposer à d'autres un cadre propice à la créativité. Que ce soit à l'Institut Français, à l'Université Polytechnique ou au sein de Scrișoara, elle se réjouit de découvrir ce que les écrits des autres laissent entrevoir.

Ruxandra Daniela Pervulovici

Ruxandra vit dans le royaume appelé Timișoara et, en écrivant, explore son imagination. Comme la petite renarde de ses contes, Ruxandra attend chaque année les flocons de neige et est d'un tempérament curieux. Elle a écrit ces histoires pour tous les enfants avec l'espoir que, comme le petit robot, ils tombent eux aussi amoureux de la nature et prennent soin d'elle autant que possible.

Locurile care au găzduit Colectivul

Casa Tineretului

Casa Tineretului, prin asociația F.I.T.T. (Fundația Județeană pentru Tineret Timiș), ne-a susținut proiectul încă de la început și a transmis propunerea noastră întregii sale rețele de asociații partenere. Aceasta a găzduit atât întâlnirile de informare cât și primele întâlniri ale Colectivului. Aici, ne-am cunoscut ca membri ai Colectivului, aici, printre urmele siluetelor de cretă de pe tablă, ne-am ales tema.

Parcul botanic

În zilele frumoase ale primăverii 2019, în mai multe dimineți de sâmbătă, înainte de sosirea căldurii și a mulțimilor din weekend, am ocupat băncile și peluzele *Parcului botanic*, situat în centrul orașului, în apropierea vechiului bastion. Ne-am etalat merindea pe un pled mare, am experimentat câteva exerciții desculți în iarbă și am urmărit, între discuții, mișcările umbrei și a soarelui.

Cafeneaua Reciproc

În zilele friguroase și ploioase, ne-am refugiat la *Cafeneaua Reciproc*, situată în fața Parcului botanic. Angajată să promoveze circuitele scurte de consum și comerțul echitabil, această cafenea are, de asemenea, un magazin care vinde produse locale și artizanale. Ne-am întâlnit aici într-o zi comemorativă. Prin ferestrele cafenelei, în toiul discuțiilor pasionate, am putut vedea trecând un defileu militar.

Les lieux qui ont accueilli le Colectif

La Casa Tineretului

La Maison de la Jeunesse, via l'association F.I.T.T. (Fondation Départementale pour la Jeunesse de Timiș), a soutenu notre projet dès le départ et a transmis cette proposition à travers son large réseau d'associations partenaires. Elle a hébergé nos réunions d'information, ainsi que les premières rencontres du Colectif. Nous y avons donc fait connaissance entre membres du Colectif et y avons choisi notre thème, parmi tous ceux tracés à la craie sur un grand tableau noir.

Le Parc botanique

Aux beaux jours du printemps 2019, plusieurs samedis matins, avant l'arrivée de la chaleur et de la foule de fin de semaine, nous avons investi les bancs et pelouses du *Parc botanique*, situé au centre-ville, à proximité de l'ancien bastion. Nous avons étalé nos victuailles sur un grand tissu, expérimenté quelques exercices les pieds dans l'herbe et suivi, entre deux échanges, l'avancée des ombres et du soleil.

Le café Reciproc

Les jours froids et pluvieux, nous nous sommes replié·e·s dans *le café Reciproc*, situé en face du Parc botanique. Engagé dans la promotion des circuits courts et du commerce équitable, ce café possède également une partie boutique qui propose des produits locaux et artisanaux. Nous nous y sommes notamment retrouvé·e·s un jour de commémoration. Par les fenêtres du café, au milieu de discussions passionnées, nous avons vu passer un défilé militaire.

Cafeneaua librăriei Cărturești

În timpul iernii, am decis să ne vedem în *cafeneaua librăriei Cărturești*, atât pentru atmosfera ei călduroasă - ce face uitat faptul că se află în plin centru comercial Iulius Mall - cât și pentru decorul său colorat, playlistul său eclectic și gama de ceaiuri japoneze.

Institutul Francez din Timișoara

Institutul Francez din Timișoara este celălalt partener al Colectivului. Prezentarea proiectului prin intermediul scrisorii de informare a institutului a stârnit dorința de participare a mai multor membri.

Ne-am reunit în impozanta Vila Kimmel în stilul 1900 într-o sâmbătă din februarie 2020 pentru a da formă colecției de texte. Sâmbătă dimineața, institutul răsună de strigăte și cavalcade. E momentul atelierelor pentru copii. Mediateca și sălile de curs sunt pline. Ne-a rămas sala Schuman, mai retrasă, mai calmă, unde ne-am atârnat textele de un fir de ață. Două săptămâni mai târziu, institutul își închidea porțile, timpul fiind atunci - sine die - suspendat.

Grădinile Iulius Town

Colectiv nomad, am fost infideli Parcului botanic, așezându-ne caietele și stilourile, într-o după-amiază de iunie 2020, pe iarba proaspătă a *grădinilor Iulius Town*, cartier comercial și de afaceri. Galeria centrului comercial cu același nume ne-a oferit poezia unui joc de scriere iar fântânile și țipetele copiilor un mediu sonor pentru podcastul nostru.

Le café de la librairie Carturești

En plein hiver, nous avons choisi de nous retrouver dans le café de la *librairie Carturești*, pour son atmosphère chaleureuse - qui fait oublier qu'elle se trouve au cœur du centre commercial dit Iulius Mall - ainsi que pour son décor coloré, sa playlist éclectique et son vaste assortiment de thés japonais.

L'Institut Français de Timișoara

L'Institut Français de Timișoara est l'autre partenaire du Colectif. La présentation du projet à travers la lettre d'information de l'Institut a permis de susciter l'envie de participer chez plusieurs de nos membres.

Nous nous sommes retrouvé·e·s dans l'imposante Villa Kimmel style 1900, un samedi de février 2020, pour mettre en forme le recueil. Le samedi matin, l'Institut résonne de cris et de cavalcades. C'est le moment des ateliers pour enfants. La médiathèque bat son plein et les salles de cours sont remplies. Il nous est resté la salle Schuman, plus à l'écart, au calme, pour suspendre notre chemin de fer sur une corde à linge. Deux semaines plus tard, l'Institut fermerait, c'est le temps qui alors y serait - sine die - suspendu.

Les jardins de Iulius Town

Colectif nomade, nous avons fait une infidélité au Parc botanique en posant par une chaude fin de journée de juin 2020 nos carnets et stylos sur l'herbe fraîche des jardins de Iulius Town, quartier commercial et d'affaires. La galerie du centre commercial du même nom nous a offert la poésie d'un jeu d'écriture et les fontaines et cris d'enfants un habillage très sonore pour notre podcast.

Colectivul Scriișoara mulțumește

Rețelei ScriptaLinea, în special fondatoarei acesteia Isabelle De Vriendt, pentru susținerea oferită pe întreaga durată a colectivului, respectiv pentru finalizarea acestei culegeri;

echipei FITT și în special președintelui Mihai Adrian Vîlcea pentru găzduirea entuziastă a proiectului nostru, pentru sprijinul oferit pentru distribuirea informației despre crearea colectivului și pentru spațiile de întâlnire puse la dispoziție;

echipei Institutului Francez pentru găzduirea colectivului nostru și în special Teodorei Achim pentru distribuirea informației de la începutul proiectului;

Cristinei Molnar pentru entuziasmul său și pentru elanul cu care ne-a însoțit în primele luni ale colectivului;

Roxanei Bucur pentru citirea și corectarea textelor și pentru remarcile ei inspirate;

Denisei Ursulescu pentru ajutorul prețios în traducerea fabulelor.

Le Collectif Scriișoara remercie

Le réseau ScriptaLinea et en particulier Isabelle De Vriendt, sa fondatrice, pour son accompagnement tout au long du parcours et son soutien pour la concrétisation du recueil ;

l'équipe de la F.I.T.T., et en particulier son président Mihai Adrian Vîlcea, pour l'accueil enthousiaste de notre projet, pour son soutien dans la diffusion de l'information à sa création et pour la mise à disposition d'espaces de rencontres ;

l'équipe de l'Institut Français pour l'accueil de notre Collectif dans ses murs, et en particulier Teodora Achim pour la communication au démarrage du projet ;

Cristina Molnar pour son enthousiasme et son élan qui ont accompagné les premiers mois du Collectif ;

Roxana Bucur pour la relecture du recueil et ses remarques avisées ;

Denissa Ursulescu pour son aide précieuse dans la traduction des fables.

ScriptaLinea mulțumește

Întregului colectiv pentru încrederea acordată rețelei;

Lui Benoît De Vriendt și Rosettei Gianfelice pentru citirea textelor scrise sau traduse în limba franceză.

ScriptaLinea remercie

L'ensemble du collectif pour sa confiance ;

Benoît De Vriendt et Rosetta Gianfelice pour leur relecture des textes écrits ou traduits en français.

Fotografiile și ilustrațiile din această culegere, inclusiv cele de pe coperti, au fost realizate de membrii Colectivului de scriere creativă Scrișoara.

Acest exemplar nu poate fi comercializat.

Descărcabil la adresa: www.scriptalinea.org

Pentru donații în numele asociației internaționale non-profit ScriptaLinea folosiți următorul cont: IBAN BE42 5230 8059 5254 / BIC TRIOBEBB (Triodos)

Les photos et illustrations reprises dans le recueil, en couverture et en quatrième de couverture ont été réalisées par le Collectif Scrișoara.

Le présent exemplaire ne peut être vendu.

Téléchargeable sur www.scriptalinea.org

Pour tout don à l'aisbl ScriptaLinea : IBAN BE42 5230 8059 5254 / BIC TRIOBEBB (Triodos)

Collectifs d'écrits

Réseau d'écritures littéraires et sociales pour le bien commun

www.scriptalinea.org

